

*Dispute entre la mort et un
jeune homme.*

4. 10. 4.

DISPUT

93

27

Etre ar maro hac un Den Yaouanc.

CETU me erru, va mignon,
Da ober dit renta refon
Deus da vuhe tremenet,
Scuis eo Doue deus da velet.

Autrou Doue, piou eo ema
A zo deut quen difonch amâ,
Va speret so troublet
Gant epouvant deus e glevet.

Petra leveres, va mignon,
Les da spont ha cont da refon;
Ha ne vouies-te quet erfad
E teujen abred pe divezad.

Allas fioas ne ouien quet
E dliac'h donet quen abred,
Me songe din pa voan dispos
Ne varvjen quen na vien coz.

Mæs alies te poa clevet
N'ameus biscoaz den espernet,
Hac e dlean an oll falhad
Coz ha yaouanc deus a beb oad.

A

Bibliothèques
Cumper
Communauté

108746

Allas fioas, en joa ar bed
 E voa va speret occuped,
 Em yaouanquis voa va fiars
 Hac em mignonet va esperanç.

Penaus, den sot aheurtet,
 Ne voas te quet avertiffet
 Da reformi da voal vue
 Pa ne voas quet sur a un de.

Allas fioas, me vel on fafiet,
 Mar plich ganec'h c'hoas depordet,
 Roit din eur bloas termen
 Ma rin quen mervel pinigen.

Penaos e fell dide ober
 Pinigen e quen ber amfer,
 Pa n'ac'heus gret bete vremen,
 Ha te pel so var ar bed-man.

Me bromet dec'h a dra certen
 E rin prontamant pinigen
 Ha repari va yaouancquis
 Ma roit din termen eur miz.

Bet aoualc'h ac'heus amfer
 Mar carges ober da zever,
 Mæs ne alles pelloc'h apell,
 Erru an heur, red ê mervel.

Pa n'an d'ê quet ho polonte
 Va lesel queit-se en bue,
 Mar plich guenec'h da viana,
 Un de c'hoas a c'houlennan.

Ha ça breman patientet,
 Erru an heur, red ê monet,
 Rac-se fonch prest ê col vue;

3

Ret ê monet dirac Doue.

Penaos eta mervel zo red.
A greis ma ners ha ma yechet,
Penaos quitad ma deffeinou,
Va joa, va c'herent ha va madou.

Divead oud brema da vouela
Ouma eo da heur divea;
E zan da rei dit an tol mortel,
En heur-mâ e renques mervel.

Breudeur, querent ha mignonet,
En hano Doue, va ficouret;
Scoet on ganta d'ar maro,
Deut d'am ficour, hastit afo.

Evit brema ne allomp quet,
Hean hon eus affer bresset,
Pa retornimp ni a velo,
N'hoc'heus quet a reson, varo.

Guel, den fot, den aheurtet,
Petra respont da vignonet,
Avou brema, den diavis,
Peguen tromplus eo yaouancquis.

Guir a laret, me zo tromplet
Gant yaouancquis ha mignonet,
Brema me ro dezo mallos
D'am oll malheur ez int bet caus.

Me ho supli, o va Jesus,
Ha c'hui Guerc'hes, mam truesus,
Me ho ped dre ho madelez
D'am ficour c'hoas pec'her ques.

Penaos ec'heus an assuranç
Da c'houlen dioufimp assistanç;

Bepret oud bed hon adverfour,
 Petra ve dempni da ficour.

O Sænt mignonet da Zoue,
 Ho peet true deus ma ene,
 Gant an oll on abandonnet,
 En hano Doue va ficouret.

Penaos ec'heus an hardifon
 Da c'houlen hor protection,
 N'hoc'heus quet miret hor goueliou
 Nac imitet hor vertuziou.

O va æl mad, o va den quer,
 Va gardien e peb amfer,
 M'ho ped va ficouret brema
 Em necessite diveza.

Quement a allan emeus gret
 Bete vreman en da andret,
 Poent eo din da abandoni
 Pa n'hoc'heus quet sentet ouzin.

Me vel erfad eo tremenet
 Va amfer da vea ficouret;
 Bevet emeus e libertin,
 Doue a rend justic erfin.

Em maro em diles Doue
 P'am boa dileset em bue,
 Resistet emeus d'e oll graçou
 Hac em refus em goulennou.

Dileset on en abandon
 N'en deus mui evidon pardon;
 Adieu, querent ha mignonet,
 Adieu, bed fal ha milliguet.

Adieu, grandeur ha bonbançou

Henoriou væn ha triomphou.
 Adieu d'an traou deus an douar,
 Adieu d'an Ee ha d'e c'hloar.

Mallos d'ar vam, mallos d'an tad
 A zo bet ouzin quen ingrat
 M'odeus gred din col ma ene
 D'am bea lefet em liberte.

E zan da veza interret
 En Ifern gant an dut daounet,
 Da lesqui ebars er flamou
 Da james gant an diaoulou.

A possubl e ve, ô va Doue,
 A ferrac'h ouzimp dor an Eê;
 Obtenit dimp, ô va falver,
 Eur plaç en ho cloar eternal.

Amen.

CHANSON NEVEZ

Var sujet ar goal Teodou.

TOstaet oll, tud yaouanc, tostaet da glevet

Ur hiniat leun a c'hlac'har hac a daëro beuzet,

Voar sujet daou zen yaouanc en em gare parfet,

Ya, gant fidelite, evel ma voa dleet.

An daou den-mâ a voa daou den en em
gare parfet,

Ya gant fidelite, evel ma oa dleet;

Achu eo an amitie a so bet entreze,

Ar goal teodou milliguet a so quiriec deze.

Rac-se eta, tud yaouanc; glefot teodou
fal

O tonet da drouc-prezet, deut pront d'o
chasseal;

N'en deus netra fanfloc'h evit n'en d'eo
hoc'h enor,

Hac a so dac'h utiloc'h evit n'en deo mil
denfor.

Ya, m'en assur dac'h, hac en assur erfat,
M'en dalvezo d'ar goal teod abret pe zive-
zat,

Laret en deus ac'hanon traou ha n'en d'int
quet guir,

Hac empechet ac'hanon da gafet ma desir.

Mæs me fio e Doue a so ur Barner mat,

A bunisso ar goal teod abret pe zivezat:

Laret eo d'ar goal teod partout dre ar vro-
màn,

Nep a scoio gant ar c'hleze a berisso gantàn.

M'em boa choafet ur Vestres, ar vravan
feumeulen,

Hep laret droug a hini, a varche e pep tachen,

Hac a songe gueneme e voa din-me fidel

Caus eo bet ar goal teodou da drubuil d'am
Mestres.

Abars un neubeut goude ha me clevet ar
brut

Petra en devoa laret ar goal teodou d'e zut,
Ha me diguemen ma Mestres en un tu a
gofte,

Eleac'h ma voamp-ni custum da gonta hon
doare.

Pa er guelis o tonet, me voa bras suprenet,
O tont da gonfideri penaus e voa changet;
Troublet e voa ma speret ha ma intentamant,

Ha privet eus ar parlant neuse fouden vantant.

Ha ni commanç da vouel dre ur guir garante,

Hep gallout lavaret guer an eil ouz eguile;
Me ho les da gonfideri da peguement a
c'hlac'har

EO caus dimp ar goal teodou dimp-ni var
an douar.

Pa illin mont da barlant, ha me goulen
outhi:

Leveret din, ma Mestres, pere eo hoc'h
anvi;

Ma ouffen e ven quiriec, ma Mestres d'ho
clac'har,

Me garre bout interret e calon an douar.

Eleal, ma Servicher, c'hui n'en doc'h
quet quiriec,

N'en deo an teodou milliguet en deus hon
glac'haret,

Nonobstant quemense me ho caro bepret ;
Ma n'am be quet ac'hanoc'h , biquen na
vin dimeet.

Adieu eta , va Mestres , quen a vo ar
c'hentân ;

Me am bo sonch ar c'homfou a laret din
bremàn ;

Ha pa ven lequet da choas etouez an oll
merc'het ,

Me am bo sonch ac'hanoc'h , ma c'harante
parfet.

Ar Son - mâ fo composet certen hac a fo
guir ,

A fo groet d'un den yaouanc n'ell quet
caout e desir ,

M'en devo sonch e Vestres , pa glevo e
c'hanàn.

Desquit-hi , oll tud yaouanc , d'en em di-
vertissan.

F I N.